

शक्तस्यापिकोधजये आत्मपरत्राबलमाह विद्वानिति ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रसृजेलक्षणेप्रयुंजीत सुयोधनवधादपि सुयोधनाद्वधं प्राप्यापीत्यर्थः यदुक्तं तेजसश्चागते काले तेज उत्सृज्य मर्हसीति तत्राह तेजस्वीति क्रोधजिदेव तेजस्वीननुकोधीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रत्युतक्रोधाजयेदोषमाह क्रुद्धोहीति ॥ १८ ॥ तुदतिव्यथयति पुरुषोक्त्यादिना तेजसि सति क्रोधजयित्वमेवेतेजो नान्यदित्यर्थः ॥ १९ ॥ एते देवतेजोलक्षणप्रदर्शनप्रतिपादयति दाक्ष्यमिति दाक्ष्यं कर्म सुकौशलं अमर्षः शत्रोरपकारोपायचितनं शौर्यं पराभिभवशक्तिः शीघ्रत्वं आशुकारिता अंजसा अर्जवेन ॥ २० ॥ क्रुद्धैः कालयुक्तं देशकालो

विद्वांस्रथैव यः शक्तः क्षिप्तमानो न कुप्यति ॥ अनाशयित्वा क्लेशं परलोके च नंदति ॥ १२ ॥ तस्माद्बलवता चैव दुर्बलेन च नित्यदा ॥ क्षंतव्यं पुरुषेणादुरापस्वपि विजानता ॥ १३ ॥ मन्योर्हि विजयं कृष्णे प्रशंसंतीह साधवः ॥ क्षमावतो जयोनित्यं साधो रिरहसतां मतं ॥ १४ ॥ सत्यं चानृततः श्रेयो नृशसा चानृशंसता ॥ तमेवं बहुदोषं तु क्रोधं साधुविवर्जितं ॥ १५ ॥ माहशः प्रसृजेलक्षणात्सुयोधनवधादपि ॥ तेजस्वीतियमाहुर्वै पंडिता दीर्घदर्शिनः ॥ १६ ॥ न क्रोधोभ्यंतरस्तस्य भवतीति विनिश्चितं ॥ यस्तु क्रोधं समुत्पन्नं प्रज्ञया प्रतिबाधते ॥ १७ ॥ तेजस्विनं तं विद्वांसो मन्यंते तत्त्वदर्शिनः ॥ क्रुद्धो हि कार्यं सुश्रोणि न यथावत्प्रपश्यति ॥ नाकार्यं न च मर्यादां नरः क्रुद्धो नुपश्यति ॥ १८ ॥ हंत्यवधानपि क्रुद्धो गुरुन क्रुद्धस्तु दत्यपि ॥ तस्मात्तेजसि कर्त्तव्यः क्रोधोदूरे प्रतिष्ठितः ॥ १९ ॥ दाक्ष्यं त्वमर्षः शौर्यं च शीघ्रत्वमिति तेजसः ॥ गुणाः क्रोधाभिभूतेन न शक्याः प्राप्तुमंजसा ॥ २० ॥ क्रोधं त्यक्त्वा तु पुरुषः सम्यक्तेजोभिपद्यते ॥ कालयुक्तं महाप्राज्ञे क्रुद्धे स्तेजः सुदुःसहं ॥ २१ ॥ क्रोधस्तु पंडितैः शश्वत्तेज इत्यभिनिश्चितं ॥ रजस्तु लोकनाशाय विहितं मानुषं प्रति ॥ २२ ॥ तस्मान्छश्वत्स्य जेत्क्रोधं पुरुषः सम्यगाचरन् ॥ श्रेयान्स्वधर्मनपगो न क्रुद्ध इति निश्चितं ॥ २३ ॥ यदि सर्वमबुद्धीनामतिक्रांतमचेतसां ॥ अतिक्रमो मद्बिधस्य कथं स्वित्स्यादनिदिते ॥ २४ ॥ यदि न स्युर्मानुषेषु क्षमिणः पृथिवीसमाः ॥ न स्यात्संधिर्मनुष्याणां क्रोधमूलो हि विग्रहः ॥ २५ ॥ अभिषक्तो ह्यभिषजेदाह न्यादुरुणाहतः ॥ एवं विनाशो भूतानामधर्मः प्रथितो भवेत् ॥ २६ ॥ आक्रुष्टः पुरुषः सर्वप्रत्याक्रोशेदनंतरं ॥ प्रतिहन्याद्दतश्चैव तथा हिंस्याच्च हिंसितः ॥ २७ ॥

पपन्नं तेजः सुदुःसहं ॥ २१ ॥ पंडितैरित्युपहासो मुखैरित्यर्थः अपंडितैरिति गौडपाठः स्वच्छः रजः रजोगुणपरिणामः ॥ २२ ॥ स्वधर्मान् अपगः अपहाय गच्छतीति तथा द्वितीयाया अलुगार्षः जातिभ्रष्टात्पतितादपि क्रोधीहीन इत्यर्थः ॥ २३ ॥ सर्वे क्षमाजवादिकं अबुद्धीनां मूढैः अतिक्रांतं लंघितं अनिदिते प्रशस्ते विषये क्षमादौ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अभिषक्तः तापितः अभिषजेत्तापयेत् गुरुणा पिहतस्तं आहन्यान्ता इयेत् किमुतान्यमिति प्राबः एवं विनाशः अधर्मश्च प्रथितो भवेत् ॥ २६ ॥ आक्रुष्टो वाचा तडितः हतोऽन्येनाभिगतः हिंसितस्ताडितः ॥ २७ ॥